

ли, ако и да имаме, то а имаме, само за да я погъвиме, а не да я придобием: понеже никака не се грыжиме заради нея.

Господъ рече на Марда: какъ „едно е само за потреба“ (а) сирѣчъ спасеніето. И съсъ това той не ни повелѣва да стоямъ празни, но какъ тогъ се грыжимъ за тѣлото, така требовада се грыжимъ и за душата: защо человѣка като си изгуби душата, изгубва сичките добрины. Заради това проче, ако та принадлежава нѣкомъ отъ тѣлесните ти страсти, или ако та склонява нѣкой отъ човѣците, за да престапиша Божія законъ, и да мѣ сториша болата, речи мѣ: ако да выхъ ималъ дѣлъ дѣши, далъ выхъ ти едната за любовь Но понеже една душа имамъ, Заради това неможимъ да я погъвимъ за тая лажовната скѣтовна честь.

Глава десета.

Заради грѣха.

Неможе да вѫде по голема тишка (или поголемъ зараѣ) на човѣка, оскънъ да се лиши отъ Бога. Защото, въ Бога се содержаватъ сичките добрины, и който се лиши отъ Бога, лишава се отъ си-

(а) Лук. гл. 1.